

SPEJDERNES MAGASIN

NOVEMBER

1935

NUMMER 9

19.
AARGANG

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

Har DU købt

Korpsets Jubilæumsskrift

Pris Kr. 1.25 + Porto Kr. 0,10
(Postkonto 2284)

T
RYKSAGER

F.R. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 46 19 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Månedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematiske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750

Lyngbyvej 41

PERSSENS

•CLICHÉ-ANSTALT•
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydset

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.
Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Bagermester C. Jacobsen

Dronningensgade 44-46
Telf. Central 5820

Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

Spejderne i Irak

Deltagerne i den ungarske Jamboree i 1933 vil sikkert kunne huske den halve Snes udmærkede Spejdere eller maaske snarere Rovere, som under Ledelse af selve Spejderchefen, Mr. Usayran, fulgte med det danske Hold ned til Buda-Pest.

Kongen og Mr. Usayran ved en Parade,

Det var nogle høje, flotte Folk, som til Trods for deres mørke Lød lignede Europæere mere end Orientalere. Deres Uniform var den almindelige Spejderdragt, men i Stedet for den sædvanlige

Rovere i Lejr.

bredskyggede Hat havde de Tropehjelme med et »Solgardin« hængende ned over Nakken. De saa meget dekorative ud, — men de nøjedes ikke med det, idet de i Løbet af Rejsen blev Kamme-

rater med adskillige danske Spejdere og aabenbarede nogle fortræffelige Karakteregenskaber. Mr. Usayran har vedligeholdt Forbindelsen med Danmark, som han og Spejderne kom til at holde meget af under deres Ophold her forinden Jamboreen.

For nylig har Magasinet modtaget nogle gode Fotografier, der viser lidt af Spejdernes Liv i

Fra en stor Lejr, der for nylig afholdtes v. Hovedstaden Bagdad.

Irak. Kongen af Irak er meget interesseret i Bevægelsen, og han kommer ofte til Stede ved Spejderparader og Turneringer. Der er nu ialt 11800 Spejdere i Irak.

Spejderopvisning i Bagdad.
Læg Mærke til, at Spejderne bruger Stave.

WERNER CASPARECK,

der er Tropsassistent i 3. Aabenraa Trop, har i Efteraaret haft Lejlighed til at vise resolut og modig Optræden.

Ved en Sportsdag i Aabenraa skulde Soldaterne fra Søgaard give en Opvisning i Holdkapsvømning. Mens Publikum stod og ventede paa, at Begivenhederne skulde udvikle sig, opdagede man fra Kajen, at der nede i Vandet laa en Dreng og kæmpede for Livet. Uden at sige noget eller raabe om Hjælp, forsøgte han at holde Hovedet oven Vandet, men han kunde øjensynligt ikke svømme. Saa snart Werner Caspareck opdagede Drengen, der var faldet i Vandet, sprang han resolut paa Hovedet ud og fik bjerget Drengen, der var paa Nippet til at gaa til Bunds.

I Mellemtiden var der sat en Baad ud, hvis Mandskab fik baade Redningsmanden og den reddede Dreng bragt i Land.

Werner Caspareck har for sin resolute Handling faaet tildelt *Korpsets Broncekors for Livredning*.

HVIDE BAGSKÆRME.

Odense Kolonnes Spejdere har malet over 10,000 Cyklebagskærme hvide, og ogsaa Sønderborg- og Graastenspejderne har været i Gang med Pensel og hvid Maling.

Det er en udmærket good-turn, der her er udført. Det er en Selvfølge, at alle Spejdere bør have deres egen Cyklebagskærm malet hvid.

AALBORG SØSPEJDERE.

Tre gæve Søspejdere fra Aalborg, Kay Johansen, Poul Molich og Erik Elbro har udført noget af en Sømandsbedrift ved i Begyndelsen af Oktober at sejle den smukke Baad »Jack«, der er solgt til Helsingør Sejlklub, fra Aalborg til Helsingør i saa haardt Vejr, at f. Ex. Lodserne i Aalborg var betænkelige. Iøvrigt havde Søspejderne et Uheld, som tvang dem ind til Grenaa, men saa snart Skaden var udbedret, fortsatte de og naaede i Løbet af en Nat Helsingør, hvor de maatte tage Afsked med deres smukke — men for Søspejdere for store — Baad.

DER SKER NOGET.

Nye Troppe dannes, nye Ulveflokket dannes overalt i Landet. Aviserne melder om Næstved-Spejdernes Indvielse af deres Tropshytte. Hytten blev indviet og aabnet af den gamle Spejder, Prins Knud. I Sønderjylland var der stort Ungdomsstævne, hvor der deltog 600 Spejdere. Under Stævnet var der en stor Terrænøvelse, ledet af Politimester Sundorph, som for kort Tid siden var Tropsfører paa Færøerne.

1. Københavns Division har haft en stor Natturnering, hvor Patruljerne i Nattens Mulm og Mørke skulde finde flere opgivne Punkter inde i en Skov. Lommelygter var ikke tilladt, kun Tændstikker maatte anvendes.

Det er blot noget af det, der er sket.

I. KLASSES SPEJDERE.

Der var en Tid, — det er ikke saa længe siden, — da man sjældent traf Spejdere, der var I. Klasses Spejdere. Men det er glædeligt at se, at der nu atter er mange, som er dygtige nok til at erhverve sig dette Mærke, som er ret vanskeligt at tage. Nu er Tiden inde for dem, som Lejrtid og Træning i at færdes i Terrænet har gjort dygtige nok til denne Prøve, som for os gamle Spejdere stod som den fornemste af alle.

SØNDERJYLLAND.

I denne gamle danske Landsdel føres stadig en Kamp mellem dansk og tysk Kultur, og det er derfor glædeligt at se Spejderbevægelsen vokse saa stærkt, som den gør netop nu i Sønderjylland, for det styrker Danskheden dernede.

Der er saa smukt i Sønderjylland, som noget andet Steds i Danmark, og det er med sin afvekslende Natur og sine historiske Minder rigtigt en Egn for en Vandreløjrtur. Hver dansk Dreng burde lære Sønderjylland at kende, og en Lejrtur derned vil blive rig paa Oplevelser. Hvis der er nogle af jer, der skal paa Patruljetur eller Tropstur til de Egne, kan I skrive til Korpskontoret, saa skal I faa opgivet gode Ruter.

Erik og Knud snakker Oxford

To 13-14 Aars Spejdere følges ad til Week-end-Lejren, og fører følgende Samtale:

Knud: Nej, véd du hvad! Nu er du nærmest højkomisk. Der gaar du hen og tager ganske roligt hele Skylden paa os to. Den rødhaarede Rekrutsnude og saa den anden, de havde sandelig akkurat ligesaa meget Skyld som vi, og mer til.

Erik: Det kan gerne være. Men vi havde vores Skyld, og den skal vi indrømme. Og dermed Punktum.

Knud: Og saa de andres! Skal de maaske gaa fri?

Erik: Det maa de om. Kan de ikke selv indse det, saa er det deres Sag. Jeg beskæftiger mig kun med de Fejl, jeg selv laver, og er helt holdt op at dømme de andre.

Knud: Det var den stiveste! Er det det, du kalder Oxford? Resultatet bli'r jo, at de andre kan gøre lige, hvad de vil.

Erik: Nej, Resultatet bliver formodentlig, at alle før eller senere bliver Oxford.

Knud: Hør, hvad er det med dette her Oxford? Er det en ny Religion?

Erik: Tværtimod. Det er den gamle Kristendom, ren og uforfalsket, og der er blot det ved den, at den skal ikke prækes, men leves.

Knud: Men du har da præket paa et K. F. U. M. Oxfordmøde, var der én, der fortalte, — et af de Møder, hvor I staar op og bekender jeres Synder for hele Forsamlingen.

Erik: Du skulde hellere komme til et af de Møder end nøjes med, hvad de andre fortæller om dem. Vi kan godt bekende vore Synder; men det foregaar kun paa Tomandshaand, naar man føler, at det gør Gavn. Ved Møderne fortæller vi Folk ganske lige ud af Posen, hvordan Oxfordbevægelsen har givet hver enkelt af os et helt nyt Indhold i Tilværelsen og Maal for Livet. Vi bruger ikke det gammeldags System, at staa og præke for Folk, hvordan de skal være. Jeg begynder med at sige til mig selv, hvordan jeg skal være; — og saa prøver jeg at leve efter Kristi 4 Absolutter, og naar jeg har gjort nogle Erfaringer med det, saa kan jeg staa frem og fortælle om det, men ikke andet.

Knud: De 4 Absolutter! Hvad er det for nogen?

Erik: Det er for det første absolut Ærlighed —

Knud: Ja, det er rigtigt. Lad os bare faa lidt mere Ærlighed. Det trænger Folk til.

Erik: Nej, du er gal paa den. Det er ikke »lidt mere Ærlighed«, heller ikke mere Ærlighed, men Ærlighed kort og godt: **absolut Ærlighed**.

Knud: Av! Den er betydelig skrap. Men det er jo for Resten kun, hvad der staar i Spejderloven.

Erik: Godt set! Men jeg vil altsaa ikke blot have det staaende i Loven, for jeg vil prøve at have det i mine Handlinger, fra Morgen til Aften og 7 Dage hver Uge. — Og saa er der absolut Renhed. Glem ikke »absolut«.

Knud: — — —

Erik: Ja, det holder ingen af at snakke om. Men den, der vil være et Mandfolk, forstaar du, og ikke et Skvat, der skammer sig over sig selv og ikke tør være sine Handlinger bekendt, han kommer ikke uden om Renheden — med »absolut« foran!

Knud: Næ — den er helt rigtig. — Og hvad saa mer?

Erik: Absolut Uselviskhed.

Knud: Uhyggen breder sig. Var det det med at tage Skylden paa dig før?

Erik: Naa, det hører maaske nærmest ind under sidste Punkt: Absolut Kærlighed.

Knud: Kærlighed — — den er jeg ikke kommet til endnu.

Erik: Jo, du er. Hvad med ham den rødhaarede?

Knud: Ham! Jeg kan ikke døje ham — om jeg saa fik ham serveret i Tomatsovs!

Erik: Det er netop dem, vi mindst kan lide, vi skal tvinge os til at holde af. Du har da ogsaa Fantasi nok til at indse, at kommer jeg til ham som god Kammerat, uden altid at ville have Ret og uden at tænke paa mig selv, og tager jeg ganske roligt Skylden paa mig for det, jeg har gjort galt, saa skal han sandelig ogsaa blive helt rigtig.

Knud: Ja, der er vel noget om det. Men det var ellers en skrap Lov. — Men naar du nu er blevet saa gevaldig kristen, saa skal du vel til at være grøn Spejder.

Erik: Ikke paa Vilkaar. Hvis en grøn Spejder bliver Oxford, saa bliver han en bedre grøn Spejder, og hvis en gul Spejder bliver Oxford, saa bliver han en bedre gul Spejder.

Knud: Hør, jeg kunde godt lide at høre lidt mere om dette her.

Erik: Ja, nu er vi jo ved Lejren om et Øjeblik, saa det faar vist vente til en anden Gang. Men nu har du jo ogsaa noget at spekulere over til en Begyndelse. De 4 Absolutter kommer man nemlig ikke uden om!

E. & K.

NORDS DANMARKS GRÆNSEL

Herrnhuter Kirkegården i Christiansfeld.

Da Nordslesvig i 1920 efter 6 Nødens Aar, hvor de fleste voksne Mænd var i Krig, vendte tilbage til Danmark, var Jorden ude af Kultur, Kreaturbesætningerne delvis nedslagtede og Bygningerne forsømte og forfaldne. Hertil kom, at sønderjysk Landbrug, og da især i Vestslesvig, under Tyskland ikke havde været indstillet paa Produktion af Smør og Flæsk. Der maatte bygges store, nye Bygninger, anskaffes nye, kostbare Avlsdyr, købes Kunstgødning i store Mængder o. s. v. Pengene hertil skaffedes i Form af Kronelaan fra Danmark. I Løbet af kort Tid gik den tyske Mark rabundus, og Markformuerne, der skulde have været økonomisk Reserve, gik ganske tabt. Laanene i 1920 var optaget til lave Kurser, men i 1925—26 gik Kronen i Pari, hvilket vil sige, at Landbrugsindtægterne omtrent blev halverede. Saa kom Kriseaarene, og mange, selv meget dygtige, sønderjyske Landmænd, kunde nu ikke mere svare enhver sit. Da nu sønderjyske Landmænd ikke er Fabelvæse-

Aabenraa.

ner med Glorie og Englevinger, men Mennesker som alle andre, har de naturligvis gjort Vrøvl og forsøgt at skaffe sig bedre økonomiske Kaar. Selv om den danske Regering og Rigsdag har gjort meget for at imødekomme disse Krav, maa den økonomiske Stilling her nede stadig siges at være daarligere end i det gamle Land, og utvivlsomt bliver det ganske nødvendigt at skaffe en Bedring ikke blot for Sønderjyderne, men for hele Landets Skyld, da Mennesker paa Føllittens Rand selvfølgelig ikke kan ofre Kræfter paa den nationale Modstand. Større Drengene med sociale og økonomiske Interesser skulde i den nærmeste Fremtid følge nøje med i dette interessante Spørgsmaal.

I 1920 gav Danmark det tyske Mindretal en meget liberal Ordning, som er blevet loyalt ført ud i Livet, og det skal enhver dansk Dreng være stolt af. At det tyske Mindretal har udnyttet denne Ordning med beundringsværdig Energi og Dygtighed, kan vi heller ikke med nogen Ret bebrejde det; noget andet er, at det er paatvingende nødvendigt, at alle Danske kender disse Forhold og er med til at styrke den danske Kultur i Grænseegnene.

Det tyske Mindretal har organiseret sig paa alle Omraader, men mest farligt er deres Arbejde for at købe Jord og deres Arbejde gennem Skolerne. Der er i Øjeblikket i Nordslesvig 53 tyske Privatskoler, hvoraf Størstedelen er oprettet efter Nazismens Sejr i Tyskland.

Dette Angreb sættes overvejende ind i »den truede Firkant«, der gaar fra Grænsen til op Nord om Aabenraa og Løgumkloster.

En tysk Privatskole er et Centrum, hvorfra alt kulturelt Arbejde i Sognet udgaar. Her er Forsamlingssal og Bibliotek, her drives Gymnastik og Sport o. s. v. Til dette Arbejde faas der meget store Pengemidler Syd fra, dels af offentlige Kasser, dels privat indsamlede, f. Eks. gennem »Jugendspende Nordschleswig«, hvortil Masser af tyske Skolebørn hver Maaned giver fra 5 til 15 Pfennig. Det farlige er nu, at i den truede Firkant er de mere velhavende Befolkningslag mest Tyskere, hvorimod

NORDSLESVIG

DANMARKS GRÆNSEL AND AF A. EGEBERG JENSEN
(FORTSÆTTELSE FRA NR. 8)

ner med Glorie og Englevinger, men Mennesker som alle andre, har de naturligtvis gjort Vrøvl og forsøgt at skaffe sig bedre økonomiske Kaar. Selv om den danske Regering og Rigsdag har gjort meget for at imødekomme disse Krav, maa den økonomiske Stilling herved stadig siges at være daarligere end i det gamle Land, og utvivlsomt bliver det ganske nødvendigt at skaffe en Bedring ikke blot for Sønderjydernes, men for hele Landets Skyld, da Mennesker paa Fallittens Rand selvfølgelig ikke kan ofre Kræfter paa den nationale Modstand. Større Drengene med sociale og økonomiske Interesser skulde i den nærmeste Fremtid følge nøje med i dette interessante Spørgsmaal.

I 1920 gav Danmark det tyske Mindretal en meget liberal Ordning, som er blevet loyalt ført ud i Livet, og det skal enhver dansk Dreng være stolt af. At det tyske Mindretal har udnyttet denne Ordning med beundringsværdig Energi og Dygtighed, kan vi heller ikke med nogen Ret bebrejde det; noget andet er, at det er paatvingsende nødvendigt, at alle Danske kender disse Forhold og er med til at styrke den danske Kultur i Grænseegnene.

Det tyske Mindretal har organiseret sig paa alle Omraader, men mest farligt er deres Arbejde for at købe Jord og deres Arbejde gennem Skolerne. Der er i Øjeblikket i Nordslesvig 53 tyske Privatskoler, hvoraf Størstedelen er oprettet efter Nazismens Sejr i Tyskland.

Dette Angreb sættes overvejende ind i »den truede Firkant«, der gaar fra Grænsen til op Nord om Aabenraa og Løgumkloster.

En tysk Privatskole er et Centrum, hvorfra alt kulturelt Arbejde i Sognet udgaar. Her er Forsamlingssal og Bibliotek, her drives Gymnastik og Sport o. s. v. Til dette Arbejde faas der meget store Pengemidler Syd fra, dels af offentlige Kasser, dels privat indsamlede, f. Eks. gennem »Jugendspende Nordschleswig«, hvortil Masser af tyske Skolebørn hver Maaned giver fra 5 til 15 Pfennig. Det farlige er nu, at i den truede Firkant er de mere velhavende Befolkningslag mest Tyskere, hvorimod

Danskerne mest er Smaakaarsfolk. — Disse sidste kan ikke selv faa Raad til at bygge Forsamlingshuse, anskaffe Gymnastik- og Sportsredskaber, holde Lærere til den Slags frivillige Arbejder o. s. v., og de maa se paa en national Modstander, der synes at kunne faa Raad til alt. Desværre kan jeg ikke her gaa i Enkeltheder, men om disse vigtige Spørgsmaal kan I sikkert let i Spejdernes Magasin faa yderligere Oplysninger, hvis det interesserer jer.

Endnu kun én Ting. Alle tyske Mindretal, der lever udenfor Tyskland, faar meget energisk Støtte fra Tyskland, økonomisk og moralsk. Alle tyske Skoler, lavere og højere, undervises i indgaaende i Grænse-spørgsmaal, og alle tyske Børn opdrages til ikke at glemme de »frarevne Brødre og Søstre«, som det hedder i et tysk Dig

Ins Herz sollst du dir graben
Dies Wort als wie in Stein:
Was wir verloren haben,
Darf nicht verloren sein.

Her i Tønder har der i de sidste Aar været en Mængde tyske Turister, og naar jeg i den Sommer har kørt Ture rundt paa Nordslesvig Landeveje, har jeg ustandseligt mødt vandrende Flokke af Drengene og Piger fra Tyskland, der gennemstrejfer Nordslesvig for ret at lære det at kende.

Og saa vender jeg mig til Slut igen til jer danske Spejdere. Hvis Spørgsmaalet om Liv og Død for Danmark afgøres ved denne Grænse, og det gør det efter min Overbevisning, er det saa ikke jeres Pligt at interessere jer derfor. Hvis der var regulær Krig herved med Kanoner og Soldater, saa vilde I alle gribe Aviserne for at spørge nyt herved fra; men tro mig, en Krig kan ogsaa føres paa anden Maade, som en kulturel Styrkeprøve.

Hvad ønsker jeg saa af jer? Ja, een Ting ønsker jeg paa ingen Maade: at I skal hade Tyskerne, men jeg ønsker, at I skal elske alt Dansk, og saa maa I ogsaa interessere jer for alt det, der foregaar her ved Grænsen. Større Spejdere kan og bør følge med i Pressen i

SLESVIG

ELAND AF A. EGEBERG JENSEN
(FORTSÆTTELSE FRA NR. 8)

Danskerne mest er Smaakaarsfolk. — Disse sidste kan ikke selv faa Raad til at bygge Forsamlingshuse, anskaffe Gymnastik- og Sportsredskaber, holde Lærere til den Slags frivillige Arbejder o. s. v., og de maa se paa en national Modstander, der synes at kunne faa Raad til alt. Desværre kan jeg ikke her gaa i Enkeltheder, men om disse vigtige Spørgsmaal kan I sikkert let i Spejdernes Magasin faa yderligere Oplysninger, hvis det interesserer jer.

Endnu kun én Ting. Alle tyske Mindretal, der lever udenfor Tyskland, faar meget energisk Støtte fra Tyskland, økonomisk og moralsk. I alle tyske Skoler, lavere og højere, undervises der indgaaende i Grænsespørgsmaal, og alle tyske Børn opdrages til ikke at glemme de »frarevne Brødre og Søstre«, som det hedder i et tysk Digt:

Ins Herz sollst du dir graben
Dies Wort als wie in Stein:
Was wir verloren haben,
Darf nicht verloren sein.

Her i Tønder har der i de sidste Aar været en Mængde tyske Turister, og naar jeg i denne Sommer har kørt Ture rundt paa Nordslesvigs Landeveje, har jeg ustandseligt mødt vandrende Flokke af Dreng og Piger fra Tyskland, der gennemstrejfer Nordslesvig for ret at lære det at kende.

Og saa vender jeg mig til Slut igen til jer danske Spejdere. Hvis Spørgsmaalet om Liv og Død for Danmark afgøres ved denne Grænse, og det gør det efter min Overbevisning, er det saa ikke jeres Pligt at interessere jer derfor. Hvis der var regulær Krig hernede med Kanoner og Soldater, saa vilde I alle gribe Aviserne for at spørge nyt hernede fra; men tro mig, en Krig kan ogsaa føres paa anden Maade, som en kulturel Styrkeprøve.

Hvad ønsker jeg saa af jer? Ja, een Ting ønsker jeg paa ingen Maade: at I skal hade Tyskerne, men jeg ønsker, at I skal elske alt Dansk, og saa maa I ogsaa interessere jer for alt det, der foregaar her ved Grænsen. Større Spejdere kan og bør følge med i Pressen i

Senderborg Stof.

alt hernede fra. Og saa vil jeg ikke forbyde jer at gaa i Biografen, men hvad om I sparede et Par Billetter om Aaret og brugte Pengene til at melde jer ind i en af de danske Foreninger hernede, f. Eks. Det unge Grænseværn, som unge Slesvigere samler sig om.

Og endelig: Skal vi kun se tyske Drengkorps paa Nordslesvigs Landeveje? Den allerbedste Maade at lære Forholdene at kende paa er jo selv at se dem. Spejderkorpsets Kontor vil hjælpe jer med at lægge den fineste Rute for eventuelle Vandreljre. Hvis I har Telte med, er der Masser af smukke Lejrpladser, hvor I kan slaa dem op. Foretrækker I at benytte Ungdomsherberger, kan I ogsaa det; dem er der mange af, og de er rummelige og gode.

Læg Lejrturene herned i de kommende Somre, jeg lover jer dejlige Landskaber og interessante Oplevelser. Og I vil glæde danske Slesvigere dermed.

A. Egeberg Jensen,
Lektor, Tønder.

Parti fra Højer med Afvandings-Møller.

K. F. U. M. Spejdernes Mindedad

Vore grønne Brødre fejrede 25 Aars Dagen for Optagelsen af Spejderarbejdet indenfor K. F. U. M. med en storstilet Parade i København, hvor der deltog baade Spejdere fra de københavnske Divisioner og Repræsentanter fra Provinsens Divisioner. En stolt Dag for de Grønne.

Lørdag den 28. September samledes en 300—400 Spejdere ude paa Fragariavej og hyldede K. F. U. M. Spejdernes Stifter og Fører, Jens Grane, og efter vel endt Hyldest trakterede Fru Grane med Kaffe og Basser over hele Linien. Med et dundrende Leve for K. F. U. M. Spejderne drog Spejderne hver til sit og tog fat paa Dagens Arbejde. Om Aftenen samledes Førerne og de ældre Spejdere til Altergang i Holmens Kirke, hvor Gunnar Engberg holdt Skriftetalen, og denne stemningsfulde Højtidelighed gjorde et udsletteligt Indtryk paa alle.

Søndagens Festligheder begyndte med Guds-tjeneste i Garnisons Kirke, og efter Kirkegangen afmarcherede de grønne Kolonner ned gennem Bredgade, Kongens Nytorv, Gothersgade og svingede under klingende Spil ind paa Rosenberg Eksercerplads, hvor man tog Opstilling i en kæmpemæssig Firkant. Godt og vel 2500 Spejdere og Paarørende stod opstillet, da Jens Grane, ledsaget af Hovedbestyrelsen, gik ind over Pladsen. Smeldende Hornsignaler og Jubel fulgte den graa-nende Fører paa Plads, og efter at Biskop Fugl-

sang Damgaard havde talt om K. F. U. M. Spejdernes Maal og deres Arbejde, fremførte Det Danske Spejderkorps sin Hilsen til de jubilerende Brødre. Et smukt Skind med varme, velmente Ord blev overrakt fra os.

Pastor Holt takkede for Broderhilsenen og sluttede med en Hyldest til Grane. Ikke med Dikke-darer og Falbelader, men rene, klare Spejderord, der fandt Genklang i de Tusinder af unge Hjerter. Som et Udtryk for Spejdernes Begejstring, en alt overvældende Begejstring, brasede alle frem, lange, grønne Striber sydede over Grønsværen, alle med samme Maal, alle til Hyldest for Grane, Korpsets Stifter.

Aftenen bragte Festerne i Idrætshuset og Odd Fellow Palæet, der ikke levede en Plads tilovers. Taler og Sange vekslede med Optræden og Billeder, og som Festens Clou fremførtes den fremragende gode Lejrfilm for første Gang.

Til Erindring om Dagen har K. F. U. M. Spejderne udgivet en meget smukt udstyret 25 Aars-Beretning.

Nu er det Arbejdsdag igen — med straalende, taknemmelige Minder tager vore grønne Brødre fat paany, styrkede i Tal og stærke til Hverdagene, der kommer. — Til Lykke!

Aage.

PIGESPEJDERNE BLIVER 25 AAR

Det Danske Pigespejderkorps har fornylig holdt en Række Fester, bl. a. en stor og meget smuk Banket i København i Anledning af, at det er 25 Aar siden, at den første Pigespejderpatrolje blev stiftet. Ved Banketten præsiderede Formanden for Pigespejdernes Korpsraad, Overlæge P. Guildal med de to tidligere Spejderchefer Grevinde Agnete Brockenhuus-Schack og Adjunkt Fru Willer ved sin Side. Der blev holdt en lang Række gennemgaaende gode Taler, som klart viste, hvilken udmærket Korpsaad, der raader indenfor Det Danske Pigespejderkorps. Vort Korps var repræsenteret af Ove Holm, som havde Spejderchefen, Frøken Flagstad til Bords, Tage Carstensen og Jens Hvass. Ove Holm mindede i sin officielle Tale om den Gang, da Pigerne var Medlemmer af vort Korps,

og komplementerede dem, der i sin Tid paa Trods af Modstand og Latterliggørelse førte Pigespejderbevægelsen igennem til Sejr.

— Vort Korps ønsker vore blaa Søstre al mulig Lykke og Fremgang i de næste 25 Aar.

ABESSINIEN

Man har af og til i Aviserne set Billeder og Notitser angaaende italienske og abessinske Spejdere, »som nu skal kæmpe indbyrdes«. Der er for det første at sige dertil, at Spejdere aldrig skal gøre Krigstjeneste. For det andet er Spejderne for længe siden ophævet i Italien, hvor kun den fascistiske Ungdomsbevægelse taales, og i Abessinien findes slet ikke et anerkendt Spejderkorps. Der er for nylig dannet nogle spredte Troppe, men de har ikke anmodet om international Anerkendelse, saa man véd ikke, om de i det hele taget har optaget Spejderbevægelsen i Baden-Powells Aand.

PATRULJE-DYRENE

MUSVAAGEN

Rovfuglene har i de sidste 50 Aar haft det haardt i Danmark. I Slutningen af forrige Aarhundrede førte man paa de store Godser en voldsom Udryddelseskrig mod dem. Grunden hertil var den, at Jagtinteressen florerede; de indførte Fasaner skulde have de bedste Udviklingsmuligheder, og Rovfuglene var slemme efter Fasankyllingerne. Paa denne Konto lykkedes det omtrent at udrydde vor tidligere saa rige

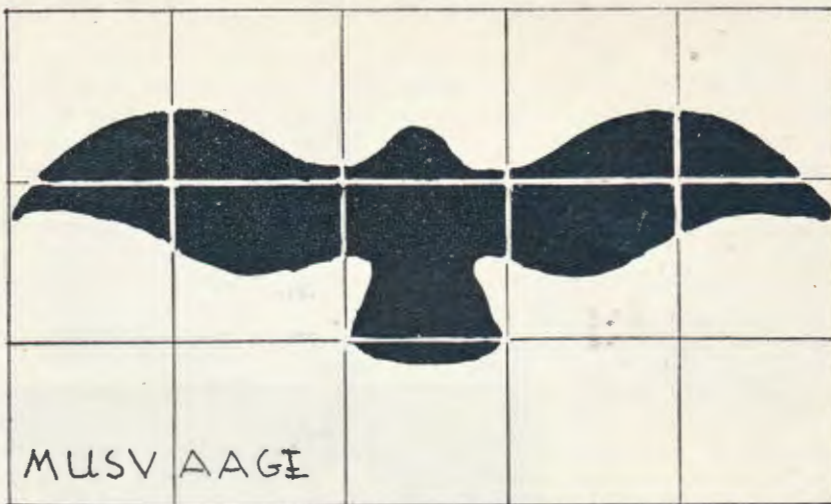
Rovfuglefauna, og selv de uskadelige Musvaager tog stærkt af i Tal. I vore Dage er Musvaagen — om ikke sjælden — saa dog langt fra saa udbredt som i vore Forældres og Bedsteforældres Tid, hvor hver lille Skov kunde skilte med sit Musvaagepar.

En Musvaagerede.

Musvaagerne er Trækfugle; de ankommer hertil i Marts og ses saa parvis kredsende over Skove og Marker. Flugten er ikke til at tage fejl af: Vingerne holdes vidt udpilede og synes næppe at bevæges, og Fuglen beskriver store Kredse i Luften. Paa denne Maade kan Musvaagen holde sig i Luften i timevis.

Reden bygges i en Grenkløft og bestaar af Pinde og Kviste. Da den samme Rede benyttes

Aar efter Aar og der stadig bygges til, antager den efterhaanden anselige Dimensioner og er inden Løvspring synlig paa lang Afstand. De 2—4 Æg er grønne med brune Pletter og Ungerne i Begyndelsen hviddunede.

Hen paa Sommeren er Ungerne flyvefærdige og begynder at strejfe om i Redens Omegn, let kendelige paa den usikre Flugt. Familien holder sammen hele Sommeren og flyver om Efteraaret sydpaa. — Musvaagen søger sin Føde paa Jorden. Som Navnet angiver, er Mus det vigtigste Næringsmiddel. Fugle kan den ikke tage i Luften, og napper den end i Ny og Næ en Fasan- eller Agerhønekylling, kan den kun kaldes en nyttig Fugl, som det hæver sig at udrydde. Dette, at Musvaagen er ufarlig i Luften, forhindrer den ikke i at være ugleset af andre Fugle. Krager morer sig ofte med at forfølge den og drille den paa alle tænkelige Maader — ja, jeg har engang set en Flok Duer gøre det samme. Musvaagen bærer Skældsordene med største Sindsro, fortsætter i uforstyrret Maje-stæt sin Svæveflyvning, indtil Plageaanderne opgiver det utaknemlige Offer.

Musvaagen har Sans for Dekoration: I Ruge-tiden udsmykker den ofte Reden med grønne Kviste af Løv- og Naaletræer.

Patruljekaldet er et Skrig, der minder lidt om en Kats Mjaven.

Heldigvis har Naturvenner nu faaet gennemført en Fredning af vore smukke Rovfugle, og Resultatet kan allerede ses. Selv Ørnen og Gjenten kan man være heldig at se, — og Musvaagen er ved at blive almindeligere.

Til Natterrainløb

Rapporteret af Aage Matthiessen

i Store Dyrehave

Frederiksberg - Absalon Divisionen afholder hvert Aar et Natterrainløb, og hvert Aar vrimer det med Overraskelser den Nat! I Aar var det den 5.—6. Oktober — heldigvis uden Regn, som de ellers plejer at have.

Bevæbnet med mit Pressekort mødte jeg op paa Hovedbanegaarden Klokken 19,30 og rullede med Herr Knutzen op til Lillerød, hvor jeg blev stoppet ind i en Bil. Det tegnede rigtig rart, jeg elsker at køre i Bil! Men denne Gang blev det altsaa ikke rart. Efter knapt 20 Minutters Kørsel sattes jeg af og fik udpeget et Par usle, blafrende Lygter et Sted inde over en Pløjemark.

»Dér er det!« — Saa blev Vogn døren smækket i, og dér stod jeg. Naa, man er Spejder. Og ved godt Mod startede jeg min Vandring ind over en drivende vaad Pløjemark. Der er ingen, der gør sig Idé om, hvad en Medarbejder maa lide og taale, — især ved dette Blad! Natterrainløb her og dér og alle vegne har man at være med til!

Turen ind over Marken taler jeg helst ikke om, naar nogen hører paa det. Den var skrap, drivende vaadt Græs, Plovfurer, der hele Tiden gik paa tværs af mine Nr. 41, og et Par Hegn; men igennem kom jeg, blev modtaget af en Lejrchef og fik anvist et Hjørne af Pladsen, hvor jeg kunde trække mig tilbage, indtil Instruksen be- gyndte.

Den springer jeg over — simpelthen fordi Instruktioner altid keder mig — jeg synes meget bedre om det uforudsete! Altsaa puslede jeg med mit Fotografiapparat, og Resultatet ses et eller andet Sted paa Siderne her. Flot — ikke?

Startsted: Selvfølgelig paa en saa ufremkommelig Plads som muligt — vaad, pløret og den mørkeste Del af Skoven. Holdene stillede op og fik sat en ussel lille Prik paa deres Kort. Og saa af Sted. Et Par Gange startede jeg med, men kom ret hurtigt tilbage til Starteren, — thi

hvem kan hitte Vej i bælggravende Mørke i en Granskov, hvor hvert eneste Træ synes at have til Opgave at staa ret lige foran!

Saa kom der endelig én og tog mig med. En livfuld Fyr, forresten; han fortalte om et Løb, han en Gang havde været med til, hvor Kontrol 1 havde været første Vers af Kong Christian, og Kontrol 2 havde været andet Vers og Kontrol 3 havde været tredje Vers!!! Sikken et Løb det!

Ved første Kontrol, der ikke laa helt paa Pletten(!), var en ubesindig Spejder klatret op i et gammelt Træ og var styrtet ned. Han havde flænget venstre Haands Haandled med det Resultat, at Pulsaaren var gaaet — kort og godt, Blodet sprøjtede ud, hver Gang, der kom et Hold. Det saa ikke rart ud, for man havde ved Hjælp af en tynd Gummislange etableret en Forbindelse med en Gummibold i Drengens højre Haand, saa Blodet virkelig pulsede ud

En Kontrol i Mulm og Mørke.

af »Saaret«. Efter vel overstaaet Forbinding startede man for Kontrol Nr. 2 — et lige saa mystisk Punkt midt inde i Skoven. Paa Vejen derop blev man standset af en Kontrol, der viste af ind til Siden. Ja — det anede mig — Bivuakbygning — og det midt om Natten — egentlig ikke videre fikst fundet paa — indtil jeg hørte, at denne Bivuak kun var en Reguleringskontrol, der havde til Opgave at sende Holdene enkeltvis op til Stjernen, hvor Øvelsens Hovedpunkt var. Paa Vej derop blev Holdene pludselig standset af en veritabel Betjent, der anmodede om Assistance ved Eftersøgning af en Mand, der flakkede om i deprimeret Tilstand.

Naa da, — det var noget. Haarene rejste sig paa adskillige Hoveder i Løbet af Natten, og efter en omhyggelig Instruksen startede man ned ad en Sti efter Manden.

Lyskeglen svirrede ind mellem Stammerne og fik Grene og Buske til at se mystiske ud, og uskyldige hvide Sten blev tiltalt med frygtssomme »Sover De?«

HYTTEINDVIELSE

Søndag d. 13. Oktbr. indviedes Næstved Spejdernes smukke Hytte. Prins Knud foretog den officielle Aabning af Hytten. — Ved samme Lejlighed overrakte Divisionschefen, Lærer Harry Hansen, Korpsets Hæderstegn til 5 af Spejdersagens gode Støtter, Sygehusinspekt. Møller, Direktør Klitgaard Lund, Arkitekt Tidemand-Dal, Proprietær P. Andersen, Skibsværftet, og Assistent Poul Andersen.

Samtidig har de energiske Næstvedfolk afholdt en yderst vellykket Bazar til Fordel for Hytten. Bruttoindtægten var ikke mindre end 2300 Kr., hvilket gav netto til det gode Formaal hele 1850 blanke Kroner. Det tyder paa, at der i Næstved er megen Interesse og Sympati for Spejdersagen, og det tyder atter paa, at Næstved Spejderne arbejder dygtigt og i den rigtige Aand.

Endnu et smukt Tegn paa Byens Velvilje er det, at Troppen til sin Hytte har faaet skænket

Da Flaget gik til Tops for første Gang.

en stor Stander og et smukt Flag.

Det viser sig atter og atter, at der i en By kan skabes den bedste Jordbund for Bevægelsen — til Gavn for Byens unge —, naar der blot er idealistiske Mænd, som vil tage Arbejdet op, — og flinke Drengene, der vil følge dem.

I den Retning kan Næstved Troppen staa som et Exempel for mange andre Provinstroppe.

Det var en Svir at lægge Mærke til de forskellige Maader, Holdene tog Opgaven paa; kun ét Hold »gennemskuede« Idéen, — men til Gengæld havde det ikke opfundet hverken Krudtet eller Synet, for de storkede nok saa frejdigt af Sted og var endda lige ved at vade op i Ofret. Men disse Herrer var for store til den Slags Tricks — sørgeligt! For bruge Øjnene kunde de heller ikke!

Efter at dette Chok havde sat sig saa nogenlunde, besluttede jeg at finde videre frem selv og fulgte Vejen ud til Hovedlandevejen. Hvor er der væmmeligt i en Skov om Natten — alene altsaa. Masser af Lyde, Grene knækker, en Fugl skriger, jeg sparker til en Sten, der ruller! Og uafbrudt løber den kolde Rislen op og ned ad Ryggen, med en Lyd, der faar Haarene til at rejse sig paa Hovedet. Endelig — i susende Fart med et Øje fremad og et Øje bagud — naar jeg Landevejen. Der holder en Bil.

»Maa jeg køre med?«

»Vi har ingen Benzin — men hop alligevel ind, saa skal De se!«

Jeg hopper ind og sætter mig tilrette — der sker intet. Jo — der kommer et Hold gaende. De er vist ved at samle Vejr sammen igen efter Forskrækkelsen ved Stjernen. Manden sætter Foden paa Selvstarteren, og den arme Vogn hyl-ler op. »Djuuuuu« — siger den, og Spejderne iler til. »Kan vi hjælpe Dem med noget?« Manden forklarer og spørger, hvor den nærmeste Tank er. Man véd det ikke, men Patruljens lyse Hovede foreslaar, man sender en ned til Et-Vejshuset og ringer efter Falck i Hillerød og faar ham til at ryge herved med lidt Motorføde! Idéen er helt god, og jeg skal lige til at fryde mig paa hans Vegne, da Manden siger Tak for Hjælpen og trækker et — Kontrollkort op og giver Patruljen Points! Nederdrægtigt — ikke — man kan nu ikke stole paa nogen Mennesker en saadan Nat.

Derefter foretrak jeg at gaa selv og naaede uden yderligere Oplevelser ned til Lejren; — hvordan jeg fandt den, véd jeg ikke, men hjem kom jeg da.

Det skal vare noget, inden jeg refererer Natløb igen!

FOTOKONK

Fra „Den gamle By“, Aarhus.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.
 1. Præmie i Gruppe I.

Udsigt fra „Kärnan“, Helsingborg.
 fot.: Jørgen Frisenette, Søby.

Frokost i den danske Roverlejr paa Ingarö,
 fot.:?

Svanemor med Unger.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

Posthuset i Korpstejren.
 fot.: I. Roskilde Trop.

Bornholmere til Regning.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

Lynnedsløst

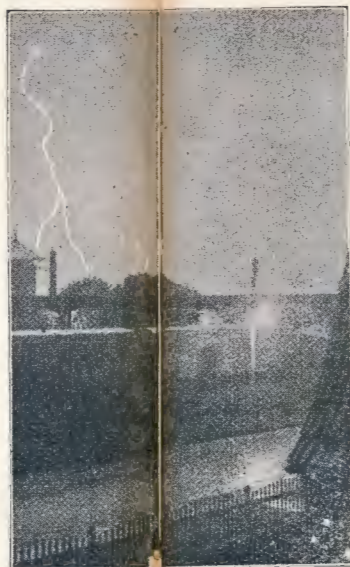

Pjer
 2. Præmie i Or

FOTOKONKURRENCE

Udsigt fra „Kärnan“, Helsingborg.
 fot.: Jørgen Frisenette, Søby.

Lynnedslag, Høgrøferet Kl. 24
 Erik Svendsen, Tønder.

Fra Roverlejren paa Ingarö.

Svanemor med Unger.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

Mon det er alvorligt?
 fot.

Posthuset i Korpstjeren.
 fot.: I. Roskilde Trop.

Pjevns Bådekarret.
 fot.: Erik Svendsen, Tønder.
 2. Præmie i Or III.

Ung Hjort.
 fot.: Knud Supplé H.

KURRENCEN

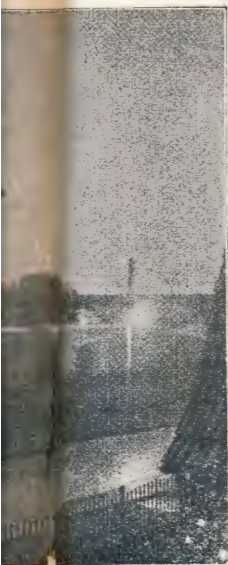

Fra „Den gamle By“, Aarhus.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

1. Præmie i Gruppe I

Fra „Roverfejren paa Ingarö.“

dslag afseret Kl. 24
 rik Svendsen, Tønder.

Mon det er alvorligt?

fot.: 1. Tønder Trop.

Ung Hjort.
 fot.: Knud Supplé Hansen.

Pjevndekarret.
 rik Svendsen, Tønder.
 Gr. III.

Patruljeføreren instruerer.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

2. Præmie i Gruppe I.

Bornholmere i Røgeovn.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

KURRENCEN

Fra „Den gamle By“, Aarhus.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder,
 1. Præmie i Gruppe I

Fra Roverlejren paa Ingarø.

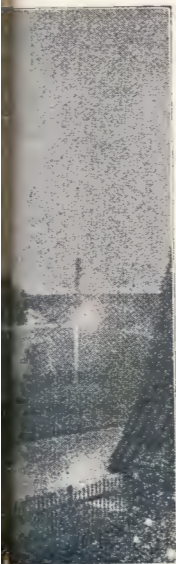
Mon det er alvorligt?
 fot.: 1. Tønder Trop.

Ung Hjort.
 fot.: Knud Supplé Hansen.

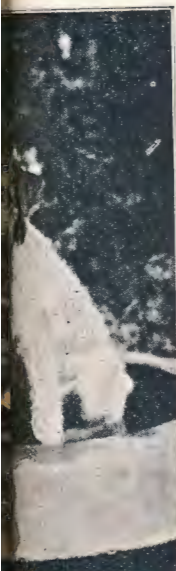

Patuljeføreren instruerer.
 fot.: „Tor“
 2. Præmie i Gruppe I.

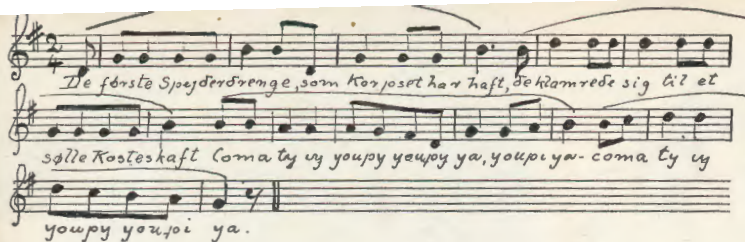
Bornholmere i Røgeovn.
 fot.: A. Buch Nielsen, Tønder.

feret Kl. 24
 Svendsen, Tønder.

dekarret.
 Svendsen, Tønder.

Uniformerne retrospektivisk

EN IDÉ TIL EN TROPSFEST

Mel.: The old Chisholm Trail.

(Cowboy-Melodi. Tillader temmelig fri Rytme).

Spejderhat (laset), lange Bukser, Seler, Støv, Khakibluse, ingen Tørklæde, Skuldersløjfer. (Demonstreres af 1. Patrulje).

De første Spejderdrengene, som Korpset har haft, de klamrede sig til et sølle Kasteskaft, Coma ty iy youpy youpy ya youpy ya, Coma ty iy youpy youpy ya, med Staven i Haanden paa saadan en Knægt; det ansaa de dengang for *morderlig* kækt. Coma ty o. s. v.

Og bredskygged' Hatte, som duved i Storm, var mer' end tilstrækkelig til Uniform, med Sløjfer paa Skuld'ren i rødt og i blaat, det ansaa de dengang for *morderlig* flot.

Khakibluse, Tørklæde i Knude, ingen Hat, uldne blaa Bukser, sorte Strømper med hvide Ringe, Bælte med Fløjte, nedrullede Ærmer. (Demonstreres af 2. Patrulje).

Men heldigvis Typen forsvandt med det vons og lidt efter lidt fik man Skik paa sit Kluns, en Spejder med Skjorte af Khaki blev kendt; det anser vi stadig for *morderlig* pænt.

Saa kasted' de Staven, man saa dem nu gaa med Fløjte i Bæltet og korte Bukser paa. Vort Tørklæde dengang var enkelt og grønt; det anser vi stadig for *morderlig* kønt.

Hvid Lejrhue bag i Nakken, opsmøgede Ærmer, Lærreds-Khaki Bukser (for smaa), Strømper (for smaa), Tørklæde løst gennem Skulderstropperne. (Demonstreres af 3. Patrulje).

Saa kom der en Tid — med det flagrende Haar og de iskolde Arme og blaaafrosne Laar, det meste af Arme og Laarben var bart, det ansaa de dengang for *morderlig* smart.

I Ruskvejr og Sne i den tynde Mondur de jaged' paa Cykle afsted ud paa Tur, om Kulde og Væde de ofte lod haant, det ansaa de dengang for *morderlig* sundt.

Alpehue, Økse og Dolk, hvid Fangsnor, Riddersnor, Duelighedstegn, Pibe, Tandbørste. (Demonstreres af 4. Patrulje).

Og Roverne opstod — og ærgrede Folk ved drabeligt Udstyr af Økse og Dolk, behængte med Snore og Mærker og Filt, det ansaa de dengang for *morderlig* snildt.

En Tandbørste dinged' i Strømpernes Skaft, En Stok og en Pibe var Tegnet paa Kraft. Som Tævepatruljer de kunde bestaa' og ansaa sig sikkert for *morderlig* »raa«.

Korpsmærke, blaa Bukser, Khakibluse, Khakistømper, Tørklæde i Ring, Spejderhat. (Demonstreres af 5. Patrulje).

I Dag har hver Spejder et Korpsmærke paa, og Blusen er khaki og Bukserne blaa; men saa kom der Forbud, man vedtog en Lov; og den var jo slet ikke *morderlig* sjov.

Men alt har en Ende, — nu kan vi igen. Stik atter i Klunset og Livremmen spænd, og kron jer med Hatten af sidste Facon; den anser vi nemlig for *morderlig* fjong.

De to sidste Vers kan erstattes af disse: Hvorledes ser Spejderen ud af idag? Jeg tror, at i ham vil I finde Behag. I Farve og Snit er han yderst decent, thi Khaki og Fløjel er nu *morderlig* pænt.

I Dag har hver Spejder et Korpsmærke paa, og Blusen er khaki og Bukserne blaa; og fælles i Korpset er Stof og Kulør — for ikke at glemme — vort Spejderhumør.

—gg.

A nervous passenger on the first day of the voyage asked the captain what would be the result if the steamer would strike an iceberg while it was plunging through the fog. »The iceberg would move right along, madam,« the captain replied courteously, »just as if nothing had happened.« And the old lady was greatly relieved.

Prins Emanuel af Lichtenstein er blevet International Commissioner for Spejderkorpset i Lichtenstein.

En usandfærdig Historie kaldes ofte en And (f. Eks. en Avisand). Det paastaas, at Luther skal være Skyld i, at den uskyldige Fugl har maattet lægge Navn til. Luther nævner i et af sine Skrifter en »Lugende« (det samme Ord som »Legende«), der er fuld af Usandheder. »Lugende« blev derefter af Folkeviddet omdøbt til »Lügende«, hvorfra Springet til »Lüg-ente« (Løgn-and) ikke er stort.

Världens längsta järnväg finnes ej i Amerika, som mången kanske tror, utan i Asien. Den sträcker sig från Tscheljabinsk till Vladivostok och är 6550 km lång. Den näst längsta går från New York över New Orleans till Los Angeles och är 6250 km lång.

Europas største Kraftstation hedder Barking og ligger lige uden for London. Den forsyner ikke alene det meste af London med elektrisk Strøm, men ogsaa over 70 af de omliggende Byer. Stationens Ydeevne er 390,000 Kilowatt, det vil med andre Ord sige, at et Aars Strømfrembringelse er nok til at holde en 60 Lys Lampe brændende 13,000,000,000 Timer — Tretten Tusind Millioner — eller 1½ Million Aar. Englænderne bruger Damp til at drive Turbinerne, og disse Dampmaskiner sluger 57 Tons Kul i Timen, og hver Time pumper der 118 Millioner Liter Vand fra Themsen op til Kedlerne.

Nøiaktige målinger har vist at Niagarafossene rykker stadig længere og længere opover. Om ikke farten nettop er så fare-

truende stor, er den i hvert fall merkbar. Den kanadiske fossen rykker omtrent halvannen meter opover hvert år, mens den amerikanske nøier sig med å krype 10 cm opover i året. I grunnen er det jo ikke så merkelig at de veldige vannmassene sliter vekk såpass meget av elvebunnen i årets løp.

For nogen Tid siden forefaldt ved den lille italienske By Lecco i Nærheden af Como-Søen en mærkelig Hændelse, hvorved en død Mand reddede et Menneskeliv.

En Lastbil styrtede ud over en Skrænt, og Føreren dræbtes paa Stedet. Passageren, der sad ved Siden af ham, blev halvvejs begravet under Lastvognens Ruiner, og kunde i sin haardt kvæstede Tilstand umuligt komme fri ved egen Hjælp. Den dræbte Chaufførs Lig faldt imidlertid forover og ramte Signalthornet paa en saadan Maade, at det ustandseligt sendte en skarp Tone ud i Rummet.

Signalerne blev hørt af nogle Vandrefugle, der straks ilede til og reddede den tilskadekomne Passager.

Lille Olle var åtskilligt ostyrig och olydig, så att hans föräldrar hade mycket bekymmer för hans skull.

En dag då hans mamma beklagat sig öfver honom för tant Alida, sade denne till Olle:

— Hör nu på Olle, om du nu är riktigt snäll och lydig en hel vecka, så skall du få en krona av mig.

Olle lovade.

Veckan gick och tant Alida kom tillbaka.

— Nu tänker jag inte fråga mamma, om hur du har varit. Du skall själv säga mig, om du har förtjänat den där kronan.

Olle funderade ett ögonblick och sade så:

— Ge mig tjugufem öre, tant.

En Lærer: Sig mig, Peter, hvis jeg saa en Dreng staa og prygle løs paa et stakkels Æsel, og jeg sprang til og standsede Prygleriet — hvilken Dyd vilde jeg saa have vist?

Peter: Broderkærlighed, Hr. Lærer.

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.

Oversat af Aage Jørgensen.

Rendeløkken.

Der, hvor de laa, kunde Ulvene ikke høre, hvad der blev talt af dem, der sad foran i Vognen, men de fandt ud af, at Samtalen var munter og fornøjelig. Pigerne havde fuldstændig Tillid til den forklædte. Vognen kørte nu hurtigt henad Landevejen. Sam trak sin Lommebog og Blyant frem.

»Ken,« hviskede han, »vi maa holde nøje Ud-kig med, hvor vi kører; maaske skal vi fortælle om den eller vise Folk Vejen. Jeg vil se efter Kendemærker og skrive dem ned. Du tæller hver Gang Vejen svinger, og skriver det ned.

Et Øjeblik efter var de drejet ned ad en Sidevej; det var til højre for Hovedvejen, og den førte saaledes direkte fra Glebe Hall.

Skønt Ulvene ikke kunde høre det, var begge Damerne kommet med overraskede Udbrud, men den forklædte havde leet og sagt: De ser, vi drejer adskillige Gange skarpt og kommer igen i modsat Retning. Jeg fortalte Dem jo, at det var en Pokkers Vej at køre.«

»Tre Høstakke,« skrev Sam i sin Bog, og lidt længere henne: »et hvidmalet Led med fem Tremmer.«

»To Biveje passeret paa venstre Haand,« skrev Ken; og da Bilen svingede om et Hjørne: »kørte saa ned ad Vejen til højre.«

Den muntre Samtale foran holdt op. Mon Pigerne var ved at blive urolige. De syntes hele Tiden at stille Spørgsmaal. Sam blev selv ængstelig. Vejene var meget øde. Ingen kunde høre, hvis man raabte paa Hjælp. Hvor mon den forklædte styrede hen?

Solen var gaaet ned, og Luften blev kølig. Pludselig lød den ene unge Piges Stemme højt og bydende. Hun bad om noget i en vred Tone. Den forklædte svarede hende kort og kørte hurtigere. Sams Hjerne arbejdede nu, og hans Planer var desperate. Hans Fingre arbejdede ogsaa, for han løste et af de svære Reb, som en eller anden havde bundet paa, for at Kufferten skulde sidde særlig godt fast. Snart havde han faaet det af og snoet om Armen.

»Hvad vil du med det?« spurgte Ken med skræmt Hvisken.

»Vi faar maaske Brug for det,« sagde Sam. »Du og jeg og de to Pigebørn kan ikke hamle op med en Fyr som han — ikke med vore bare Næver.«

Ken saa, at Sam havde lavet et Knob paa Rebet, som Ulvene ikke brugte; det var et af de ekstra Kneb, som Sam elskede at lære af Bøger; det var en Rendeløkke.

Pludselig kørte Vognen hen paa et uhyggeligt Sted. Paa den ene Side genspejlede en stille Dams sorte Vand gule Stumper af Himlen. Paa den anden Side laa en ubeboet Gaard, der traadte frem af det kommende Tusmørke af, hvad der en Gang havde været Køkkenhave med en Stakkehave paa den ene Side.

En Vej løb mellem Huset og Stakkehaven, og et Led stod aabent. Manden begyndte at bakke for at køre ind gennem Ledet. Hans Stemme naaede Ulvene, nu da Vognen ingen Støj gjorde.

»Jeg vender her,« sagde han, »vi kommer om et Øjeblik ud paa en ny Vej, der vil føre os til Glebe Hall paa nogle Minutter.«

»Nej, vi gør ikke!« raabte den ældste af Damerne. »Holdt! Lad være at vende dér! De har narret os og ført os bort fra Vejen. Ud med Dem og lad mig køre. Jeg vil tilbage til Hovedlandevejen.«

Hendes Stemme gik over i et forskrækket Suk. Vognen var næsten i Stilling nu, saa den kunde køre op til det dystre Hus. Sam vidste, at det var nu eller aldrig. »Kom,« hviskede han og gled ned paa Jorden, fulgt af Ken. Han kravlede henad Vognens Side, og netop som Manden skulde til at bakke, listede han Rendeløkken over hans Hoved og trak til.

De unge Piger udstødte et Skrig; fra Manden kom et kvalt Raab, og hans Hænder fløj op til Halsen, idet han rasende rev i det kvælende Reb, mens han sparkede mod det forreste af Bilen.

»Hæng dig fast, Ken!« raabte Sam, idet han stak Rebet i Hænderne paa Ken. Saa styrtede han hen foran og raabte til de unge Piger: »Hold ham nede, lad ham ikke komme ud, hold fast i hans Ben!«

De adlød af Rædsel — den yngste krøb frem og kastede sig over den kæmpende Mand. Hans Hænder søgte at faa fat i Rebet, men hans Ben blev holdt fast. Sam tog sit Halstørklæde af og bandt hans Ben sammen. Hans Modstand blev ringere, hans Ansigt var ganske spøgelsesagtigt

Redaktøren siger-

Fotokonkurrencen.

Paa Grund af et teknisk Uheld maatte jeg benytte en Del af Konkurrencebillederne til Midtersiderne i sidste Nummer af Magasinet. Paa Midtersiderne i dette Nummer vil man finde en Del udmærkede Billeder. Det har været meget vanskeligt at udfinde de bedste blandt det meget store Antal Fotografier, der i Aar blev indsendt. Der er aabenbart sket en Fremgang indenfor »Spejderfotografien«, — jeg har aldrig tidligere faaet saa mange og saa gode Billeder indsendt til en Konkurrence.

Vinder i Gruppe I, *Lejr- og Landskabsbilleder*, blev A. Buch Nielsen, Tønder, med 2 Billeder fra den gamle By i Aarhus, 2. Præmie (2 Kr.) fik »Tor« med »Patruljeføreren instruerer« og Jørgen Frisenette, Sæby, med Billedet af Kokken og Drengen med Klemmerne, offentliggjort i sidste Nr.

I Gruppe II, *Bade- og Sportsbilleder*, blev der mærkværdigvis ikke indsendt et eneste Fotografi, som egnede sig til Reproduktion endsige til Præmiering.

Vinder i Gruppe III, *Snap-shots og morsomme Billeder* blev Jørgen Frisenette, Sæby, med Billedet »Æggesnaps«, offentliggjort i sidste Nr., 2. Præmie fik Erik Svendsen, Tønder, med Billedet »Pjevs i Badekarret« og Hans V. Outzen med Billedet af Kongen, der skriver paa Lejrens Skind, offentliggjort i sidste Nr.

Præmierne er blevne sendt pr. Post til Præmietagerne, og Fotografierne er returnerede,

dog med Undtagelse af nogle særligt gode Billeder, som er blevet indlemmet i Magasinets Fotografisamling. Jeg takker for disse Billeder, som jeg iøvrigt er villig til at betale for, naar Prisen opgives mig.

Sønderjylland.

Den udmærkede Artikel om Sønderjylland, som begyndte i sidste Nr. og er afsluttet i dette Nummer, er skrevet af den i vort Grænseland meget kendte Lektor A. Egeberg Jensen i Tønder. Jeg beklager, at Lektorens Navn i den første Del af Artiklen fejlagtigt var anført som Egeby Jensen.

Sidste Frist!

Jeg maa gentage, at det normalt vil være umuligt for mig at optage Stof i det først udkommende Nr. af Magasinet, hvis det kommer mig i Hænde senere end den 10. i Maaneden.

Udenlandsk Korrespondance.

Jeg har en Del Adresser paa fremmede Spejdere liggende. De vil gerne korrespondere med danske Spejdere. Prøv at skrive med en Kammerat fra et andet Land! Det er vældig morsomt! Opgiv din Alder og det Land, du ønsker Adressen fra!

Med Spejderhilsen.

Tage.

ULVENE

(Fortsat fra Side 16)

hvidt med røde Pletter; hans Øjne traadte ud af Øjenhulerne, blodskudt og fulde af Vand.

»Hurtig, hold hans Arme nede, jeg maa binde ham, og saa kan vi løsne Rebet.« Sam arbejdede fortvivlet. I det Øjeblik Manden ikke kunde røre sine Arme, raabte han til Ken om at slække Rebet og saa løsnede han det fra det opsvulmede Hoved.

»Han bliver snart all right igen,« sagde Sam. »Han aander stadig; jeg var skam bange, vi skulde have kvalt ham. Men vi kunde ikke gøre anderledes. Lad os lægge ham bag i Vognen og skjule ham under Tæppet.

»Hvorfor?« spurgte de unge Piger med forskræmte, sagte Stemmer.

»For at bringe ham til Politiet,« sagde Sam.

Pigerne var alt for overvældet til at gøre Indvendinger. De saa Sam binde Mandens Arme fastere med Rebet, og saa hjalp de med at løfte ham over bag i Vognen, hvor han blev lagt ned i Bunden og dækket med Tæppet med kun Hovedet fri, saa at han kunde faa Vejret.

»Hvad betyder det altsammen?« sagde Cecilie og saa sig omkring med rædselsslagne Øjne, der blev mindre forskrækkede, da hun fik Øje paa Sams Ulveansigt, der glødede af Ophidselse og Triumf. (Fortsættes).

Nu er det, at den rivende Strøm af Ungdomsbøger skyller hen over en stakkels Redaktors Hovede. Det er ubegribeligt, at det kan betale sig hvert Aar at udsende saa mange Bøger. Grunden er vel nok den, at Bøgerne gennemgaaende er gode, — og at vor Tids Unge elsker at læse. Her er en Række hver for sig udmærkede Bøger fra Gyldendals Forlag:

Nybyggerdrengen af Honoré W. Morrow.

Den handler om en amerikansk Familie, som i Midten af forrige Aarhundrede bryder op for at tage nyt Land i Besiddelse. Besværlighederne og Farerne er mange. Først bukker Moderen under for dem, senere Faderen, men Børnene giver ikke op. Under Ledelse af den ældste Dreng, en halv voksen Knægt, gennemføres Færden. Selv den voksne Læser følger ham og hans Søkende med bankende Hjerter, sørger med dem, naar det ser ud til at gaa galt, og glæder sig, naar de overvinder Modstand og Farer.

Knud Rasmussens Rejsedagbog.

Knud Rasmussen var ikke saa lidt af en Trolldmand. Hvad han rørte ved, lykkedes. Det mest synlige Udtryk har vi maaske i hans Bøger. Først kom de i Enkeltudgaver i store Oplag. Saa kom det store Udvalg i Mindeudgaven, som henved 20,000 har faaet ind ad Døren i det sidste halvandet Aar. Og dog kommer hans Bøger stadig i nye Oplag, sidst »Min Rejsedagbog«. Med den nye Udgave er den trykt i 28.000 Eksemplarer.

Kaptajn Scotts Heltefærd af Martin Lindsay.

Det er en gribende Historie om Scotts Ekspedition, Martin Lindsay her fortæller. Kun 20 km fra et Depot med Levnedsmidler maa han og de sidste 2 overlevende Deltagere give op, udmattet af voldsomt Uvejr og uberegnelige Uheld. Bogen giver med sin levende Skildring og de mange Illustrationer et stærkt Indtryk af, hvad Rejser i Ødemarken egentlig kræver.

Fordi de udfører saa store Bedrifter af Elmar Drastrup.

»Noget af det, der interesserede mig mest, og som tillige paa en afgørende Maade kom til at gribe ind i mine Fremtidsplaner, da jeg første Gang besøgte de arktiske Egne og overvintrede i

Nordøstgrønland som Jæger for det danske Fangstkompani »Nanok«, var de prægtige, grønlandske Slædehunde. Disse haardføre, halv vilde Dyr, der Dag ud og Dag ind tappert sled og slæbte i Selen for at hjælpe Mændene heroppe i den haarde Kamp mod de frygtindgydende, fjendtlige Naturkræfter, aftvang mig paa alle Maader den største Beundring og Respekt, og der opstod snart hos mig et stedse større og større Ønske om engang at lære disse af den almindelige Videnskab hidtil saa upaaagtede og for de fleste Mennesker saa godt som ukendte Skabninger nærmere at kende.«

Saaledes skriver Grønlandsforskeren Elmar Drastrup i sin nye Bog »Fordi de udfører saa store Bedrifter«, hvor han fortæller om sit Ønskes Opfyldelse og om Resultatet af sine Studier.

Peder Most af Walter Christmas.

Efter at have været udsolgt i længere Tid er »Peder Most« nu kommet i en ny Udgave, saa Drengene — og Piger med — atter har Lejlighed til at følge Peders Eventyr i Spanien og Sydamerika. Det er ikke saa underligt, at denne klassiske Drengbog har bevaret sin Tiltrækningskraft. Christmas har nemlig skrevet den paa Baggrund af Selvoplevelser, og han blev alle Dage ved at være en stor Dreng. Fra ganske ung til hans Død sad Lysten til Eventyr ham i Blodet. Han var altid paa Krydstogt efter Oplevelser, saadan som netop Ungdommen er det. Ved hans Død kunde et stort Dagblad derfor skrive: »Walter Christmas' mest trofaste Venner var Ungdommen. Blandt den vil han altid mindes i Taknemlighed som Forfatteren af »Peder Most«.

Endvidere har Gyldendals Forlag paabegyndt Udsendelsen af et stort Værk: »Verden i Gaar — Verden i Dag«, en Verdenshistorie, der vil blive skrevet af 14 af de mest ansete, danske Historikere. Værket vil udkomme i 80 store Hefter à 1 Kr., og at dømme efter det første Hefte vil det blive fortrinligt. Det vil indeholde Tusinder af Illustrationer, — og det skrives i et let læseligt Sprog, saaledes at Historien virker som den spændende Virkelighed, den en Gang har været.

Hvad skal vi lege?

K. F. U. M. Spejderne har udgivet en aldeles udmærket Samling Spejder- og Ulvelege. Den kan anbefales alle Førere fra Patruljeførere og opefter. Det morer alle Drengene — og voksne med for Resten — at lege, naar blot det er en morsom Leg. Aage Larsen har forestaaet det store og dygtige Samlearbejde (240 Lege). Bogen faas gennem Depotet.

En Fane og en ny Ulveflok.

1. Charlottenlund Trop har faaet skænket en Fane af Danmarkssamfundet. Faneindvielsen fandt fornylig Sted ved en Sammenkomst i Tropslokalet paa Øregaard Gymnasium i Overværelse af talrige Forældre samt Bernstorff-Divisionens Chef, Grosserer Børge Sieverts.

I Tilknytning til Troppen vil der nu blive oprettet en Ulveflok under Ledelse af Frk. Karen Heimann.

Blokhús.

Stubbekøbing Troppen har for sin Indsats ved en stor Høstfest faaet overrakt som Gave Kr. 200.—. Den har derved faaet Raad til at bygge et Blokhús i Østerskoven. Alt Træ har Troppen faaet foræret af Godsejeren.

Tønder Troppen.

Kongeaadivisionen holdt for nylig en stor Spejderøvelse i Hjarthro Skov. Heri deltog ogsaa Tønder Spejdertrop. Ved et Lejrbaal bød Divisionschefen, Landsretssagfører P. Madvig, Velkommen og rettede blandt andet en Tak til Tønder Spejdernes Fører, Bankassistent Erik Svendsen, for hans fremragende Arbejde inden for Tønder Trop og overrakte ham Divisionens Fortjenstmedaille.

Nørrejylland Divisions Røvertturnering.

Lørdag og Søndag d. 5. og 6. Oktober affholdt Divisionen sin 9. Røvertturnering, denne Gang arrangeret af gamle Spejdere i Aalborg. Der deltog 7—8 Tremandshold, yngre Deltagere og færre Hold end ellers, hvad der kunde tyde paa Tilbagegang af Rovere i Divisionen.

Natløbet startedes som tidligere fra Skørping og gik Syd paa efter Arden med Overnatning i et Skovfogedhus Vest for Madum Sø.

Det omfattede bl. a.: Første Hjælp, Pejling, Lyssignalering, skr. Opgaver og en Konduiteopgave. Sidste Hold kom først »til Køjs« Kl. 6 Morgen.

Dagløbet omfattede Opgaver i Højde- og Afstandsbedømmelse, Signalering, Wood-craft, Korttegning samt Kogning. Til »Middag« udliveredes en Høne til hvert Hold, den var plukket, men skulde renses og steges, og Opgaven blev klaret fint.

Kl. 4 samledes alle Deltagerne ved Kaffebordet i Skørping. Divisionschefen, Utoft-Hansen, oplæste Resultaterne. Sejrherr blev Jens Bangs første Hold, stærkt truet af Gæsterne, et grønt Hold. Det sejrende Hold fik overrakt en

smukt udskaaet Stav, der skal være i dobbelt Forstand en (lidt upraktisk) »Vandrestav«.

Fødselsdag.

1. Vejle Trop kunde den 4. Septbr. holde 10 Aars Jubilæum, og Søndag den 7. September fejrede man det officielle Jubilæum i Skyttehuset, ca. 1 km fra Vejle.

Lørdag Aften samledes Lillebæltskolonnen samt K. F. U. M. Spejderne paa Raadhustorvet, hvorfra de ca. 100 Spejdere marcherede til Skyttehuset. Her var en Del særlig indbudte samt Forældrene og mange passive Medlemmer kommet til Stede.

Festen indledes med en Prolog og en Lejrbaalsrevy »10 Aar, der gik«.

Herefter var der fælles Kaffebord, hvorunder Red. Kay Nissen, Tropsraadets Formand og gammel Tropsfører, gav en lille Oversigt over de 10 svundne Aar, derefter talte Rektor Alsted, K. F. U. M. Spejdernes Kolonnechef, Skindgarver Christensen jun. og to gamle Spejdere, Julius Hansen og Th. Isager, ligesom der blev oplæst en Del Telegrammer og Hilsener.

Aftenens festligste Øjeblik kom, da en Repræsentation for de gamle Spejdere overrakte Troppen en smuk Dannebrogsgfane, hvortil ca. 30 gamle Spejdere har givet Bidrag. — Efter at Tropsfører Preben Wichmann havde takket, blev der slaaet tre Søm i Fanen af Medlem af Korpsets Forretningsudvalg Jens Hvass, af Medlem af Tropsraadet Farver Hansen og af den tidligere Tropsfører Julius Hansen, Gram.

Et kort Spejderbal sluttede Aftenen.

Søndag Formiddag var alle Spejderne paa en 2 Timers Sejlur paa Fjorden, og om Eftermiddagen holdtes der en vellykket Øvelse i Søndermarksskoven ved Vejle.

Ulveturnering i Nørrejylland.

Nørrejyske Divisions Ulve har haft en vellykket Turnering, hvor Baloo var Overdommer. De bedste Bander blev 1) Hobros »Kaa« og 2) Skipper Clements 1. Bande.

Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Københavns Mælkforsyning

Sikker Vinder igen ved Turneringen!

Fordi Kokken var **OXO Mand**

Oksepatruljen sikrede sig Forspringet ved Madlavningen, ikke alene var de først færdige, men Maden var uden Diskussion bedst, og det var OXO-Terningernes Skyld. — Maddommerne var „trætte“ og uinteresserede af 17 Gange tynd Suppe og tør Bøf med Pandesovs, da de kom til Oksepatruljens Køkken. Men da den første Skefuld duftende, velsmagende **Suppe** gled ned, blev de med eet interesserede igen, Suppen var fin, og den smagte ligefrem af **Kød!** Bøfsovsen, der hidtil havde bestaaet af „Pandeafkog med Løg“, smagte ligesom den Mor laver — Her var endelig en Kok, der forstod sit Kram og brugte OXO-Terninger.

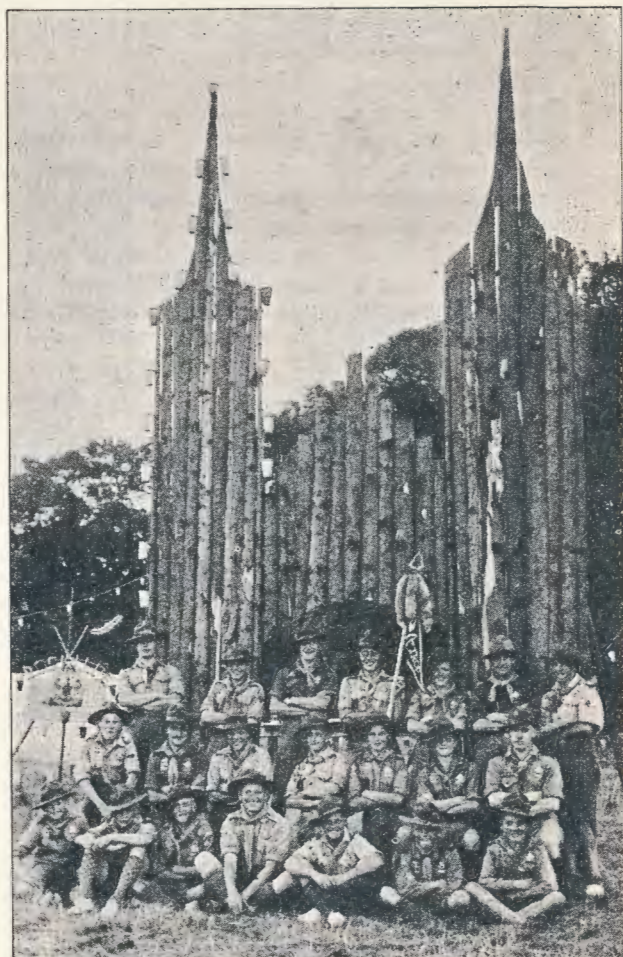
Gør du hver Dag
en good-turn?

Schønning & Arvés
— Cykledæk —
og Slinger
Knagende stærke!

En udmærket Idé.

Roskilde Troppen, der som bekendt sejrede i Korpsets Lejrsporkonkurrence i Sommer, har

Roskildetroppen i Korpstejren.

benyttet en tom Butik i Roskilde til en Propagandaudstilling. Her ser man Resultatet. Det

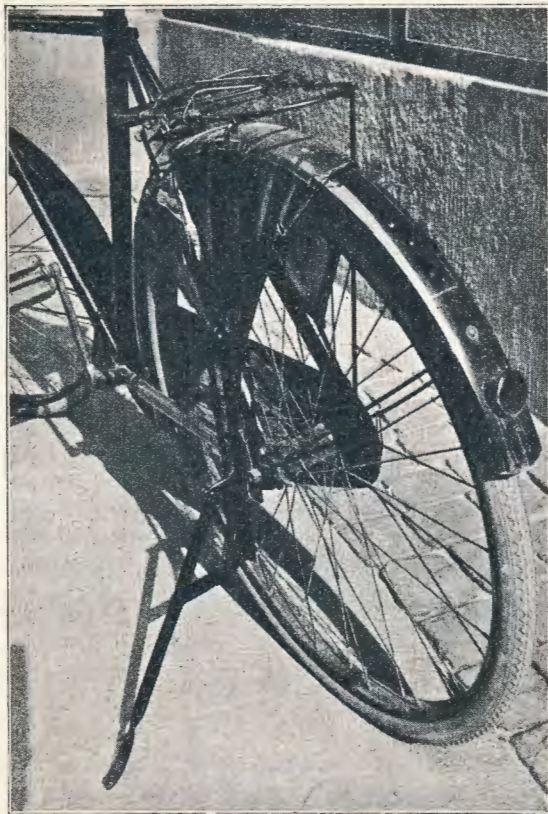
er en Idé til Efterligning! Et Butiksvindue paa et godt Strøg er en storartet Reklame!

1. Fredericia er i Fremgang.

1. Fredericia fyldte den 25. August 24 Aar, og dette blev fejret ved en lille Føst i Hannerup Pavillon. Her aftraadte Døvstummelæreren, Kolonnechef Sofus Kjær som Tropsfører og fhv. Tropsfører i Struer, Hans Hansen, blev Tropsfører for 1. Fredericia. Troppen er i god Fremgang og tæller i Øjeblikket 45 Spejdere og en Flok paa 20 Ulve.

En lille, udmærket Opfindelse

Der er vistnok opfundet 200 Apparater, som — paamonteret en Cykle — kan faa denne til at staa, hvor man sætter den, altsaa en Stiver eller Støtte. De fleste er imidlertid daarlige, de er

vanskelige at faa til at fungere, eller de rasler. Der er nu kommet en ny og udmærket Støtte, som hedder »Staafast«, og den maa siges at være helt rigtig. Dette Støtteben betjenes med Foden, — det virker let og sikkert, og det rasler ikke. Prisen er kun 5 Kr. paamonteret. Det faas hos alle Cyklehandlere.

Jeg kan anbefale det varmt.

MECCANO

DE NYE MECCANO BYGGESÆT

I 1935 er Meccano Byggesæt blevet større og bedre. Der kan bygges arbejdende Modeller i hundredvis med Meccano, ligefra en lille enkelt indrettet Kran til de mest indviklede mekaniske Problemer.

Byggesæt fra Kr. 3.50 til Kr. 500

Og nu har vi indført Meccano Magic Motoren, en praktisk Urværksmotor, der kan trække de Modeller, som bygges med Byggesættene A, B og C.

Pris Kr. 2.75

Meccano Tog. Med Elektro- eller Urværksmotor. Verdens bedste Lilliput-Tog.

Forlang Katalog hos Deres Meccano Forhandler.

Elektriske Tog fra Kr. 21.00 til Kr. 100.00

Urværks Tog fra Kr. 7.00 til Kr. 90.00

Flyvemaskine Byggesæt.

Med et Meccano Flyvemaskine Byggesæt kan man bygge mange forskellige Modeller af moderne Flyvemaskiner.

Leveres i tre forskellige Farver, som man kan vælge imellem.

Priser fra Kr. 5.00 til Kr. 33.00

Automobil Byggesæt. Med disse kan der bygges smukke kørende Modelautomobiler. Der kan vælges mellem fire forskellige Farver.

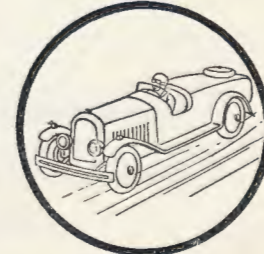
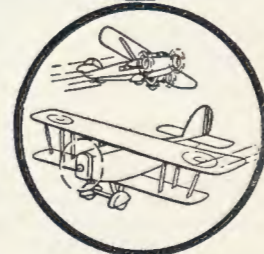
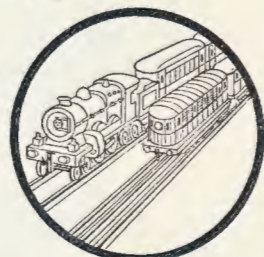
Priser fra Kr. 13.50 til Kr. 28.00

Dinky Builder Byggesæt.

Er særlig beregnet paa de yngre Børn, Drengene saavel som Piger; et udmærket, fængslende og lærerigt Legetøj. Priser fra Kr. 3.75 til Kr. 10.50

„Dinky Toys“ Legetøj.

Det er efterhaanden blevet en hel Sport at samle paa disse tiltrækkende Miniaturemodeller. Indtil nu findes der 200 forskellige Stykker, og der kommer stadig nye til. Pris fra Kr. 0.15 til Kr. 2.50

Forlang vore Meccano- og Tog- Kataloger hos Deres Meccano Forhandler

FABRIKANT: MECCANO LTD., LIVERPOOL, ENGLAND

100 raske Spejdere søges —

— som vil tjene Penge ved at anbefale en meget fin The til Venner og Bekendte. Theen kommer hertil lige fra Plantagen og sælges uhørt billigt. Ring til Central 14.804 eller indlæg Billet nrk. „The“ til Spejderbladets Annonceekspedition, Kalvebodbygge 2, København.

FORLANG HOS DERES SKOTØJSHANDLER

DANIA

SPEJDER OG VANDRESKO

MØNSTER BESKYTTET

Det danske Spejderkorps.
L. Vally Troop & Pluk.

Det er alt for mange Mand og
lange søvnet Sko. Idet den ufylde
alle de Krav man kan stille til
en Vandresko, hvorfor jeg meget kan anbefale den
som Vandresko og Spejdersko.

Sigs. Edm. Pte Jensen,
Troopfører.

Dronning Margretha's Troop,
Jyderup.

I den fra Dem modtagne Vandresko mener jeg, at De har fundet den ideelle Fødsel for
rette Vandresko. Jeg synes, hele
Formen af Skoen ser meget
solid ud og ved Siden af at
være stærk, har den et pænt
Udseende.

Sigs. Flemming Funch Jensen.

Dania Spejder- og Vandresko har følgende særlige Fordele:

- Skoen har forstærket Svang. Mellemsolbenene i Foden forrykkes ikke. Taakappen er gjort høj. Der er god Plads for Tærerne.
- Omkring Skoen er anbragt en ekstra Rem. Skoen holdes fast om Foden.
- Overlæderet er skåret i eet Stykke. Skoen er vandtæt.

Spejdere!

Køb
Forbindingskasse
og Materiale
i

SANKT MATTHÆUS APOTEK
(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Telefon Central 2810

En Historie om to Dreng

Af Kaj H. Funch

»Uf, hvor er det mørkt,« raabte Ejnar, da han i sin stumpe Skjorte sprang rundt i Stuen for at finde en Tændstik til at tænde Petroleumlampen med.

»Hvad vil du dog saa tidligt op for i Dag, min Dreng? Hanen har ikke galet og Vækkeren ikke kimet,« svarede hans Mor henne fra sin Seng.

»Det er koldt, og Stormen hyler og Regnen plasker. Det er ikke noget for dig, Mor, at gaa til Byen i Dag. Jeg gaar omkring til Ole, saa følges vi til Byen«

Denne lille Samtale mellem en Mor og hendes 13-aarige Dreng blev ført en tidlig Decembertid morgen i et ganske lille Hus dybt inde i Skoven. Drengens Far var omkommet paa Skovarbejde for mange Aar siden. En af Skovens gamle Kæmper havde forfæjlet Faldet og ramt baade hans Far og hans Onkel. Nu boede hans Fætter Ole ligeledes alene med sin Mor i et lille Hus en halv Times Gang borte.

To Gange om Ugen travede de to Enker fra deres fattige Hjem den lange Vej ind til Byen med Sytøj og Smaating, de havde forfærdiget. Paa Vejen hjem gennem den mægtige Skov samlede de Brænde fra Skovbunden. Det gav Varme i de kolde Vinterdage. Ejnar var en rigtig Skovens Søn, han kendte hver lønlig Sti og var snart sagt gode Venner med hver Ræv i hele Skoven, i alt Fald kunde han komme dem dobbelt saa nær som alle de andre

Længe havde han denne Morgen ligget og lyttet til Stormens Hyl og Regnens Plasken, og for længst var han blevet klar over, at i det Vejr maatte Mor ikke gaa ud. Saa havde han taget sin Beslutning. Ganske vist protesterede Mor en hel Masse; men naar Ejnar bestemt vilde, kunde hun godt betro ham at tage til Byen

Da det første Lysskær listede sig ind i de smaa Stuer, var han klar til Start

Først slog han dog et Smut over i Brændeskuret; der var ikke meget Brænde — saa vidste han Besked.

Sløbende paa sin Bylt travede han hen ad Skovstien til sin Fætter

»God Morgen,« kom det muntert, da han traf ham i Færd med at pumpe Vand. »Gaar du med til Byen i Dag, i Stedet for din Mor?«

»Nej, du kan tro nej, i det Vejr!«

Ejnar blev ganske alvorlig — mindst af alt havde han ventet et saadant Svar.

»Du kan da ellers bedre end din Mor.«

»Hvad vedkommer det i Grunden dig, hvad Mor kan?«

»Aa, kom du bare, du er stor og stærk og har godt af den Tur.«

Ole gloede arrigt paa ham. »Pil du nu bare af, Dengse, jeg har nok at lave herhjemme. Min Kælk skulde dog gerne være klar, til Sneen kommer.«

»Du er en rigtig Pjalt, en Tøsedreng, der er bange for at tage et Job for din Mor, fy, skam dig.«

Ejnar havde talt sig helt varm

Ole smed Spanden i Raseri og foer ind paa Ejnar og stak ham en paa Siden af Hovedet, saa han var ved at trimle

»Pjalt,« raabte Ejnar endnu en Gang og gik.

Ustandselig styrtede Regnen ned — og hy-lende fór Stormen gennem Skoven; hvert Øjeblik hørtes en Knagen og Bragen det var snart en mægtig Gren, der knækkede, og snart et gammelt Træ, der gav efter for Stormens Styrke Ærgerlig og skuffet travede Ejnar fremefter han havde været helt sikker paa, at Ole mente det samme som han

Da han havde udført sine Ærinder, gav han sig god Tid og saa sig lidt om i Byen, men kredsede stadig om de Butikker, som han vidste, hans Tante handlede i. Han vilde nok se, om Ole var kommen paa bedre Tanker

Ole kom imidlertid ikke; men hans Mor

De hilste paa hinanden, som om ingenting var sket; det var jo ikke sikkert, at Ole havde om-talt den lille Episode

De fulgtes hjem, og da de et godt Stykke inde i Skoven var begyndt at samle Brænde, saa Ejnar pludselig en Dreng komme løbende. Det var Ole.

Hele Dagen havde han gaaet sur og gnaven om derhjemme, og stadig havde en underlig Stemme indeni ham talt om »Pjalt« Han var en Pjalt. — Til sidst var det blevet ham for meget, og saa løb han sin Mor i Møde Ejnar lod som ingenting, og Tante havde endnu ikke opdaget sin Dreng

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Drenge og Piger — bed Mor om

Tomp
PAALÆGS-CHOKOLADE
I den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-læg og som den reneeste og fineste Spisechokolade.

5 Plader
i Pakken 25 Øre

Købes om og om igen!

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI

Godthaabsv. 22, C. 15296

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING
SPEC.: MASSEDUPLIKERING

TILBUD

I NOVEMBER

Restparti gode, engelske Regnfrakker af svært, drapfarvet Gummilærred, absolut vandtæt og uhyre stærke. Udsælges langt under Værdien.

Drenges Størrelse 14,50
Herres Størrelse 19,50

Vandrestøvler (Nr. 260)

En glimrende Støvle, fremstillet af det bedste Materiale m. dobb. impr. Saaler og Filtrand. Støvlerne er forsynet med fræset Hæl, saa de kan anvendes til Skibrug.

Pris 26,00 og 25,00

Vær reglementeret, brug Korpsets aut. Spejderstrømper. God helulden Kvalitet

Alle Str. 2,85

Den aut. Ulvestrømpe, sorte med 1 grøn Stribe. Bedste helulden Kvalitet

Alle Str. 2,50

**DET
DANSKE
SPEJDERKORPS DEPOT**
SKINDERGADÉ 27 KØBENHAVN K.
TELEFON 10909 — 11203

Pludselig var der noget, der fangede hele Ejnars Opmærksomhed En underlig knagende og bragende Lyd, — han hørte straks, hvorfra den kom. Faa Meter fra ham begyndte en af Kæmperne at jamre i Dødsangst Stormen havde været den for stærk

Mens Ejnar samlede Brænde, hvilede hans Øjne stadig paa Kæmpen, der for hvert Vindstød gav sig mere og mere Nu bare et Stød til, saa vilde den ligge der I samme Nu fik han igen Øje paa Ole, der øjensynlig ikke vilde hilse paa ham, men ganske rolig var begyndt at samle Brænde lige ved Kæmpens Fod Han foer hen mod Fætteren det drejede sig maaske kun om en Brøkdæl af et Sekund han gav Ole et Puf i Ryggen, saa voldsomt, at han røg langt frem og faldt næsten næsegrus mod Jorden

»Din,« mere fik Ole ikke sagt, for i samme Sekund foer et nyt Vindstød tudende gennem Skoven, og med et øredøvende Spektakel faldt Kæmpen lige dér, hvor Ole nylig stod

Da forstod Ole, at hans Fætter havde frelst hans Liv, og han, som troede, at det var Hævn for Lussingen!

Ole rejste sig og gik langsomt hen til Ejnar og rakte sin Haand frem mod ham.

»Du, Ejnar, jeg er en rigtig Pjalt, er jeg.«

Ejnar tog smilende mod Haanden, men protesterede ikke.

Hvilke Duelighedstegn har du tænkt dig at tage i Løbet af Vinteren?

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretsassgfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.